Potencionální rozšíření vybraných druhů hrobaříků rodu Nicrophorus (Coleoptera: Silphidae) ve střední Evropě a příčiny jejich ohrožení Fakulta životního

Pavel Jakubec & Jan Růžička

Katedra ekologie, ČZU v Praze jakubecp@fzp.czu.cz, ruzickajan@fzp.czu.cz

Úvod. Čeleď Silphidae má kolem 185 druhů, s těžištěm výskytu ve východu Palearktu, dělí se na dvě podčeledi – Nicrophorinae a Silphinae (Sikes 2008). Rod Nicrophorus Fabricius, patřící do Nicrophorinae, je známý vývojem larev na mršinách drobných savců a péčí obou rodičů o potomstvo (Scott 1998). Popsáno je kolem 70 druhů hrobaříků (Sikes & Venables 2013), ve střední Evropě je známo 10 druhů, z nich čtyři jsou zahrnuty ve stávajících Červených seznamech ČR (Růžička 2005). Všechny jsou vázané na otevřenou krajinu (Novák 1965, Jakubec & Růžička 2015).

Cílem této studie je pokusit se predikovat areály rozšíření těchto čtyř druhů hrobaříků v Evropě pomocí algoritmu MaxEnt na základě údajů o konkrétních nálezech kombinovaných z různých zdrojů.

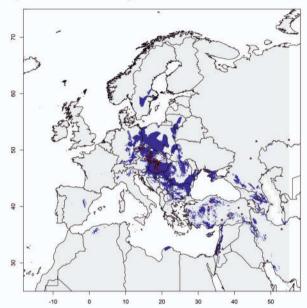

Metodika. Při modelování pravděpodobného rozšíření ohrožených druhů hrobaříků byla použita data z databáze GBIF (http://www.gbif.org), podle Sikes & Venbles (2013b) a údaje z databáze obou autorů (P. Jakubec, J. Růžička, nepubl.). Tato data byla očištěna od záznamů bez GPS souřadnic a formát těchto souřadnic byl následně sjednocen pomocí funkce dms2deg (celestial package). Modelování bylo prováděno nad kompletními klimatickými daty Bioclim (BIO1 -BIO19) (http://www.worldclim.org/bioclim).

Nebyla prováděna selekce nejvhodnějších proměnných, protože nás zajímala především predikce vhodných lokalit, nikoliv faktorů, které mají největší vliv. K modelování samotnému jsme použili algoritmus MaxEnt (dismo package - Hijmans et al. 2016) v prostředí R (R Core Team 2016), kde byly prováděny veškeré operace s daty a jejich následná interpretace. Predikce areálů byla omezena na území Evropy, v mapách níže je značena modře, jednotlivé známé lokality výskytu jsou značené červenými body.

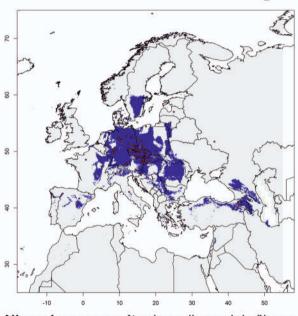
N. antennatus (Reitter)

Nicrophorus antennatus je podle modelu ve střední a jihovýchodní Evropě až na Blízký východ a do Zakavkazí, chybí v záp. mediteránu.

N. sepultor Charpentier

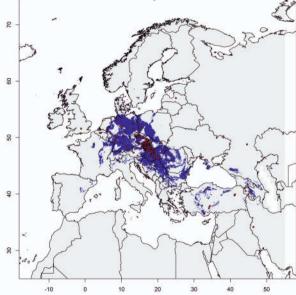

Nicrophorus sepultor je podle modelu široce rozšířen ve střední a jv. Evropě, zasahuje na Pyrenejský poloostrov a do Zakavkazí.

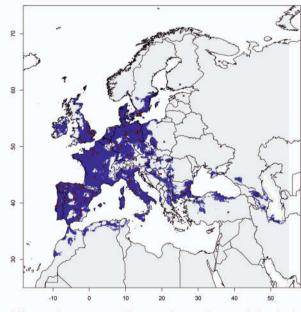
N. germanicus (Linnaeus)

Nicrophorus germanicus je podle modelu rozšířen od střední Francie přes jv. Evropu až do Zakavkazí, chybí v západním mediteránu.

N. vestigator Herschel

Nicrophorus vestigator je podle modelu druh s atlantským rozšířením, s těžištěm výskytu od Anglie na jih Španělska a na Balkán.

Literatura

Hijmans RJ, Phillips S, Leathwick J & Elith J (2016) dismo: Species

Distribution Modeling. R package version 1.0-15. Jakubec P & Růžička J (2015) Is the type of soil an important factor determining the local abundance of carrion beetles (Coleoptera: Silphidae)? European Journal of Entomology 112: 747-754.

Novák B (1965) Faunisticko-ekologická studie o hrobařících z polních biotopů Hané (Col. Silphidae). Acta Universitatis Palackianae Olomucensis, Facultas Rerum Naturalium 19:

R Core Team (2016) R: A language and environment for statistical computing. R Foundation for Statistical Computing, Vienna, Austria. http://www.R-project.org/.

Růžička J (2005) Silphidae. Farkač J, Král D & Škorpík M (eds) Červený seznam ohrožených druhů České republiky. Bezobratli. AOPK ČR, Praha, pp. 429-430.

Scott MP (1998) The ecology and behavior of burying beetles.

Annual Review of Entomology 43: 595-618. Sikes DS (2008) Carrion Beetles (Coleoptera: Silphidae). Capinera JL (ed.) Encyclopedia of Entomology, 2nd ed. Springer Press,

New York, pp. 749–758. Sikes DS & Raithel CJ (2002) A review of hypotheses of decline of the endangered American burying beetle (Silphidae: Nicrophorus americanus Olivier). Journal of Insect Conservation 6: 103–113.

Sikes DS, Venables C (2013a) Molecular phylogeny of the burying beetles (Coleoptera: Silphidae: Nicrophorinae). Molecular Phylogenetics and Evolution 69: 552–565.

Sikes DS, Venables C (2013b) Data from: Molecular phylogeny of the burying beetles (Coleoptera: Silphidae: Nicrophorinae) Dryad Digital Repository. http://dx.doi.org/10.5061/ dryad.mr221

Diskuse

- Vypracované modely jen klimatické faktory. Role biotických interakcí, biotopů atd.? Polní biotopy ve střední Evropě = náhradní biotopy původně stepních druhů?
- N. vestigator velmi odlišné rozšíření od zbývajících tří druhů. Důvody nejasné (historie, odlišná refugia?)
- Sumace dat včetně historického výskytu (dnes mohou být druhy vymizelé v části areálu) – analogie: N. americanus v Severní Americe (Sikes & Reithel 2002).
- Důvody ohrožení a úbytku fragmentace krajiny, možná používání insekticidů. Druhy N. antennatus a N. vestigator blízce příbuzné a morfologicky podobné (riziko
- chybné determinace), možná existence kříženců?